

זוהר חלק ג' פרשת מצורע (נ:)

דבר חכמה באומרו כנגע

"וּבֹא אֲשֶׁר לֹו הַבֵּית וְהִגִּיד לְכֹהֵן לֵאמֹר כְּנָגַע נִרְאָה לִי בַּבַּיִת" (ויקרא יד, לה), **"וְהִגִּיד"**, ויאמר צריך לכתוב, או וידבר, מהו **"וְהִגִּיד"**, אלא בכל מקום **"וְהִגִּיד"** דבר חכמה הוא, וזה נתבאר.

"כְּנָגַע נִרְאָה לִי בַּבַּיִת", **"כְּנָגַע"**, נגע צריך לומר, נראה לי, יש לי צריך לומר, שהרי כתוב **"וְנִתְחַי נֹגַע צָרַעַת בַּבַּיִת אַרְצָ אַחֲזַתְכֶם"**, שיתראה הנגע לכל, ולמה יאמר **"כְּנָגַע נִרְאָה לִי"**.

לכסוף נשאר רק הנגע הטהור

אלא בשעה שצורה זו נכנסה, צורה אחרת נתגלתה, ויתרוצצנה זו עם זו, ועל כן אמר נראה לי, שהצורה שהיתה נסתרת בכותל נתגלתה, והנגלית נסתרה שם^[כב], ואחר כך יצאה משם ונראית על הכותל בצורת נגע הבית, וצורה האחרת שהיתה מכבר נסתרת בכותל נעלמה^[כג], וזהו **"וְהִגִּיד לְכֹהֵן"**, שזה דבר חכמה הוא.

ואז בא הכהן, ונתצו הבית, וישליכו אבניו ועציו וכל השאר, כיון שנתפץ ונטהר הכל, אז מתברכים, כמו שכתוב **"וּבְתִים טְבִים תִּבְנֶה וַיִּשְׁבְּתָ"** (דברים ת, יב), אלה נקראים טובים, שהרי הראשונים אינם טובים, ואין הם בכלל קדושה וטהרה.

מלאים כל טוב הכונה לממון רב

אמר רבי יהודה, אם כן, איך יפורש המקרא שכתוב **"וּבְתִים מְלֵאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר לֹא מְלֵאֲתָ"** (שם ו, יא), אם רוח טמא שורה בתוכם, איך הם מלאכים כל טוב.

זיו הזוהר

כב. צורה הנגלית, זו צורה השניה החדשה, שהביאה הנגע ונסתרה בכותל הבית, לגרש הצורה של הרוח טמא הנסתר שם, ואל תתמה על זה, כי בעתים הללו נתפרסם בהרבה מכתבי עתים, שיש מבצר ישן במדינת אירופא, שיראים לדור בו, כי הרבה פעמים נראה שם בלילה בהיכל אחד שמתפרץ מן הכותל, רוח בצורת נקבה, מעוטפת בסדין. **כג.** ואין ידוע אם ברח משם לגמרי, או שחזר ונסתר שם הרוח, ועל ידי הנגע נתברר הדבר.

אמר רבי אלעזר, מלאים כל טוב, בממון בכסף ובזהב ובכל מיני עושר, כמו שכתוב "כי טוב כל ארץ מצרים" (בראשית מה, כ), ואמר רבי יהודה, הרי כל בתי מצרים מלאכים כשפים ואילילים היו, אלא בשביל עושר הארץ נאמר כך, אף כאן, בשביל העושר והממון נאמר כך.

שני פעמים נתעשרו ישראל

שני עשירות נטלו ישראל, עושר אחד כשיצאו מגלות מצרים, ועושר אחד כשנכנסו לארץ.

הנגע גם לנתץ בית הטמא וגם למצוא מטמוניות

רבי שמעון אמר, לכל שתי אלה ודאי היה הנגע, שתתקדש הארץ ולהעביר רוח הטומאה מן הארץ, ומתוך ישראל, וכאשר נתצו הבית, היה נמצא בו ממון לבנות ביתו, ולמלא אותו, כדי שלא יצטער על הבית, וישכנו במדור קדוש.

זוהר חלק ג' פרשת בלק (רז).

על י"א עוונות באים נגעים

"זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק". אמר רבי אבא, הרי למדנו שבשביל י"א דברים נגעים באים על אנשים, ואלו הם, על עבודה זרה, ועל קללת השם, ועל גלוי עריות, ועל גנבה, ועל לשון הרע, ועל עדות שקר, ועל דיין המקלקל את הדין, ועל שבועת שוא, ועל הנכנס בגבול של חבירו, ועל החושב מחשבות רעות, ועל המשלח מדנים בין אחים, ויש אומרים אף על עין רעה.

צרעת על עבודה זרה

וכולם למדנו אצל התנאים, עבודה זרה מניין, שכתוב "וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן" (שמות לב, כה), מהו "כי פרע הוא", שהכו בצרעת, כתיב כאן "כי פרע הוא", וכתוב שם "והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע" (ויקרא יג, מה).

גלית קיבל צרעת על קללת ה'

ועל קללת השם, שכתוב: "היום הזה יסגרף ה' בידי" (שמואל א' יז, מז), וכתוב: "והסגירו הכהן".

לפי שכתוב: "ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו" (שם פסוק מג), הסתכל בו דוד בעין רעה, ובכל מקום שהיה מסתכל בעין רעה, כל מיני צרעת היו נמשכים מעיניו של דוד..

וכיון שראה במצחו שנצטרע, מיד "ותטבע האבן במצחו" (שמואל א' יז, מט).

צרעת על גילוי עריות

על גלוי עריות, שכתוב: "וְשִׁפַּח ה' קֶדְקֶד בְּנוֹת צִיּוֹן" (ישעיהו ג, ז), וכתוב: "וְלִשְׂאֵת וְלִסְפַּחַת".

צרעת על שבועת שוא ועל הגנבה

על שבועת שוא ועל הגנבה, שכתוב: "הוֹצֵאתִיהָ נָאִם ה' צְבָאוֹת וּבָאָה אֶל בֵּית הַגָּנֵב וְאֶל בֵּית הַנִּשְׁבָּע בְּשֵׁמִי לִשְׁקֹר" וגו' "וְכִלְתּוּ וְאֵת עֲצִיו וְאֵת אֲבָנָיו" (זכריה ה, ד), איזה דבר שמכלה עצים ואבנים, זו הצרעת, שכתוב "וְנִתַּץ אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֵת עֲצָיו".

צרעת על לשון הרע

על לשון הרע, שכתוב "וְתִדְבַר מְרִים וְאֶהְרֵן בְּמִשָּׁה" (במדבר יב, א) וגו', וכתוב "וַיִּפֶן אֶהְרֵן אֶל מְרִים וְהִנֵּה מְצָרַעַת".

צרעת על עדות שקר

על עדות שקר, לפי שהעידו ישראל שקר, ואמרו "אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל" (שמות לב, ד) בקול חזק, שכתוב "קוֹל מְלַחְמָה בְּמַחְנֶה" (שם פסוק יז), לפיכך "וַיִּשְׁלְחוּ מִן הַמַּחְנֶה כָּל צְרוּעַ וְכָל זָב וְגו'" (במדבר ה, ב).

צרעת על קלקול הדין

על דיין המקלקל את הדין, שכתוב "כָּאֵכָל קֵשׁ לְשׁוֹן אִשׁ וַחֲשַׁשׁ וְגו' וּפְרָחַם כְּאֵבֶק יַעֲלֶה וְגו'", מה הטעם, "כִּי מָאֲסוּ אֶת תּוֹרַת ה' צְבָאוֹת" (ישעיהו ה, כד), ואין פרחם אלא צרעת, שכתוב "וְאִם פָּרוּחַ תִּפְרַח הַצְּרַעַת".

צרעת על השגת גבול

על הנכנס בגבול של חברו מניין, מעוזיהו, שנכנס בתחום של הכהונה, שכתוב: "וְהַצְּרַעַת זָרְחָה בְּמִצְחוֹ" (דברי הימים ב' כו, יט).

צרעת על גרמת ריב בין אחים

ועל המשלח מדנים בין אחים, שכתוב "וַיִּנְנַע ה' אֶת פְּרַעְיָה" (בראשית יב, ז), שהוא שלח מדנים בין אברהם ושרה.

ועל עין רעה כמו שנתבאר [כד].

זו הזוהר
 כד. חסר ראייה על דמחשב מחשבין בישין, ויש רעות על אלישע, שלא מאמין ברוח נבואה, לומר שזה נלמד מן צרעת גחזי, שחשב מחשבות ועשה היפוך רצון אלישע ונצטרע. (מלכים ב' ה).

